

Dương Oi, Em Yêu Anh

Contents

Dương Oi, Em Yêu Anh	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	6
7. Chương 7	7
8. Chương 8	8
9. Chương 9	9
10. Chương 10	10
11. Chương 11	11
12. Chương 12	12
13. Chương 13	13
14. Chương 14: Hoàn	16

Dương Oi, Em Yêu Anh

Giới thiệu

Tôi sẽ kể cho các bạn nghe câu chuyện về một con nhỏ đã thầm thích một người từ rất lâu. Con nhỏ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/duong-oi-em-yeu-anh>

1. Chương 1

Tôi là 1 con nhóc học lớp 11.Hôm nay,lại 1 ngày đến lớp nhằm chán kể từ ngày cậu ấy đi du học

“Con gái,dậy đi học nào!”-Mẹ tôi kêu

“Dạ vâng,con biết rồi ạ”-Tôi uể oải đáp rồi rời khỏi chiếc giường thân yêu

Xuống dưới nhà,thấy pama đang ngồi ăn sáng,tôi vô ngồi ăn cùng 2 người sau đó ra con xe yêu quý của mình,đạp đi học.

~~Ở trường

~~Tôi học ở lầu 2 của dãy nhà 3 tầng,khối tôi có 5 lớp học.Lúc tôi cùng cô bạn thân đang trêu nhau,cô ấy rượt tôi chạy ra đến cửa lớp.Lúc đó,có 1 cậu bạn cũng bị rượt,đang chạy về phía tôi.Vì lớp tôi học ở cuối hành lang,nên có 1 hàng rào chắn để phòng trường hợp không may xảy ra.Thế là chuyện gì đến đã đến,tôi và cậu ấy va vào nhau,vì tôi đứng ở gần hàng rào đó nên đã đập cả lưng vào tường.'Đau thật'Đó là những gì tôi nghĩ được khi ấy.Tôi đi vào lớp,cô bạn thân cũng đi vào cùng.

“Ê mày,đau không?”-Con bé hỏi tôi,thật may là còn có người quan tâm

“Sời,nhiều đây nhằm nhò gì với tao.Hôm qua đi uỳnh lộn về,đau hơn nhiều”-Tôi trả lời tỉnh bơ

Con bé thấy vậy không hỏi nữa,lẳng lẳng về chỗ ngồi

—————Đôi lời của au—————

Đây là lần đầu mình viết truyện nên có gì không hay mong mọi người bỏ qua cho nhé,hoặc là có thể “còm men”bên dưới để giúp mình có thể chỉnh sửa cách viết lại nhé

Điều nữa đó là,lich đăng truyện không cố định. Khi nào vui thì t/g có thể ra chap mới,còn khi nào buồn hay phải đi học thì mình không ra chương được. Nhưng phần lớn truyện được viết tùy tâm nên hãy giúp mình vui nhé mọi người

* clap clap* mấy bạn nhỏ đừng ném đá khi đọc mấy dòng này nha. Khi bạn bỏ ra 2p hoặc 5s đọc mấy lời này,bạn đã góp phần cho con au có động lực*Tung hoa*

2. Chương 2

Tôi cảm thấy đầu mình đau buốt,rõ ràng lúc này tôi đập lưng vô hàng rào mà.Tôi không chép bài,cô giáo thấy nhưng cũng không nói gì,ai bảo là con cưng của cô,miễn hỏi mà trả lời được là ok hết.Giờ ra chơi,con bạn bay qua chỗ tôi ngồi,nó ngồi bàn cuối,dãy 2,bên cạnh tôi,mỗi tội khác đây,hỏi:

“Sao không chép bài hã con kia?”

“Tao đau đầu quá mày ơi!”-Tôi nói giọng chán nản

“Tao nhớ nãy mày đập lưng cơ mà,sao bây giờ đau đầu?”-Nó hỏi tôi

“Mày hỏi cái điều...Bố tao còn không biết”-Tôi đáp bằng quơ

“Ồ hay cái con này,bạn bè chơi với nhau từ thuở nôi khổ,hỏi thăm mày mà mày ăn nói vậy hã?”-Có vẻ câu nói bằng quơ của tôi đã chọc cho con bé này giận rồi

“Tao xin lỗi,mà mày xuống phòng y tế lấy cho tao lọ dầu gió được không?”-Tôi

“Ừ,nghe đi,tao lấy cho.”-Nói rồi nó phóng xuống phòng y tế ở lầu 1,dãy nhà đối diện lớp tôi

Công nhận con bé này đi nhanh thật,dãy nhà đối diện còn cách hẳn 1 khoảng sân học thể dục của trường,thế mà 2p sau nó đã quay lại

“Này,bôi rồi nghỉ ngơi đi,để bài vở tao chép cho.”-Nói rồi nó ôm tập vở của tôi qua bàn nó.

Tan học rồi,tôi leo lên con xe yêu quý của mình và chạy về nhà.Đừng hỏi tại sao tôi không đi xe điện,con xe này là cậu ta mua cho tôi từ hồi cậu ta chuẩn bị đi du học,nói tôi phải giữ.Vậy nên nhà tôi có xe điện tôi cũng để phòng trường hợp xe này hỏng mới đi thôi.

~~Ở nhà

~~Trong lúc ăn cơm

“Kun,chủ nhật này con có đi đâu không,ở nhà giúp pama cùng tiếp mấy ông bà bạn già!”-Pa tôi hỏi

“Dạ vâng,con cũng chỉ học ca chiêu,cũng không làm gì nên con sẽ ở nhà!”-Tôi đáp lời pa

“Pa nghe bác Thắng nói Dương nó đi du học về rồi đấy!”-Pa tôi

Nghe đến đây,như sét đánh,nó đi du học về rồi,cái đứa tôi chờ 5 năm,chắc bây giờ nó có người yêu rồi nhỉ,làm sao nhớ đến tôi được.Sau khi dọn dẹp xong tôi lên phòng với 1 tâm trạng hỗn độn.

3. Chương 3

Từ bây giờ tới chủ nhật chỉ còn 1 ngày,tôi vẫn đi học như bình thường.

~~Chủ nhật

~~Mới sáng sớm mà sao ồn ào quá,tôi đi xuống nhà trong khi quần áo chưa kịp thay.Tôi mặc 1 chiếc quần đùi,1 áo pull với cái đầu không cần chải cũng mượt xống nhà.Thấy có 1,2,3,4 cặp mắt nhìn mình,tôi ngượng,lúc đấy tôi mới nhận ra.Mọi người cười vui vẻ.Tôi chạy đến chỗ bác Thắng

“Con chào mọi người!”-Rồi quay qua hỏi bác Thắng“Bác ơi,anh Dương về rồi hả bác,hôm nay anh ấy có về nhà cháu không bác?”

“Cái con bé này,hỏi từ từ thôi,làm sao bác ấy trả lời kịp!”-Bố tôi mắng yêu tôi

“Kệ con bé,con gái tôi nó như vậy tôi mới thích.Dương nó về rồi,hôm nay nó cũng ở đây đấy.”-Bác ấy nói làm tôi đỏ mặt

“Bác cứ trêu con,thếanh ấy đâu bác?”-Tôi hỏi

“Nó ở ngoài kia kìa con!”-Bác nói với tôi

Tôi đi ra ngoài mà không khỏi tự hỏicaauj ấy bây giờ thế nào rồi,có đẹp trai hơn không,hay có cao không.Đến lúc thấy bóng lưng của 1 người con trai,tôi chạy đến ôm chầm lấy,khẽ nói

“Oppa,em nhớ anh!”

Người con trai ấy quay lại,tôi ngỡ ngàng.Đây...đây không phải người mà tôi va phải hôm ở trường sao

“Ồ,cậu...cậu là ai?”-Tôi hỏi

“Tuấn Dương”-Cậu ấy nói,giọng nói lạnh lùng,nhưng pha 1 chút ấm áp

“Thật..thật không?Sao lại thế?”-Tôi vẫn chưa tin,người mới chuyển vào khối mình lại là cậu ấy

“Thật!”-Chỉ 1 từ,mà làm tim tôi nhói,nghe nói cậu có bạn gái rồi,tôi hết hy vọng rồi

Quay vào nhà,xỏ đại 1 đôi dép,tôi xin phép mọi người đi dạo.Con đường tôi đi lúc buồn,thường không có ai,vừa đi vừa lẩm bẫm mà không biết cậu ấy ở sau lưng

“Sao lại vậy,từ lúc cậu đi,tớ cố quên cậu,tưởng chừng quên được rồi,thì cậu lại về.”

“Tớ thấy thích cậu bạn mới chuyển vô,cậu ấy lạnh lùng,nhưng thật ấm áp.”

“Tại sao tớ phải tập quên cậu nhỉ?À tai tớ nghe nói cậu có bạn gái rồi.”

“Nên tớ mới thích cậu bạn mới vô, nhưng người đó là cậu,vậy là cậu có bạn gái thật rồi.”

Vừa đi vừa nói,người ở phía sau nghe hết,tim cậu nhói.Đã 5 năm,cậu không được thấy cô,tự nhủ là phải cố gắng,có người theo đuổi cậu,cậu nói cậu có người yêu rồi.Không ngờ tin đó truyền đến tai cô,cô lại nghĩ cậu

có người khác mà phải tập quên cậu.Cậu nghĩ cô có người khác rồi,nên mới lạnh lùng với cô,ai ngờ cô vẫn đợi cậu.Cậu hạ quyết tâm,phải làm cô yêu cậu,thêm 1 lần nữa.

Cô nói hết lòng mình rồi,dừng lại đã thấy mình đang ở chỗ 1 cây cầu.Bỗng dưng...

————— Tâm sự vài lời —————

Cảm ơn m.n đã bỏ ra vài giây quý giá của mình để đọc mấy dòng này. Au lười lắm nha,nên có thể ra được dài như thế này.... Là cả một kì tích đó biết không,yêu ta đi

* tung hoa*

4. Chương 4

Bỗng dưng,có 1 con gián từ đâu chạy lại chỗ cô(Từ giờ đổi thành cô nhé).Cậu thấy cô đang đi thì đứng lại,nhìn theo hướng cô nhìn thì...bật cười.Ra là cô vẫn còn sợ gián.Cậu lên tiếng:

“Gián kia”-Thành công chọc vô sự sợ hãi của cô

“Aaaaaaaaaaaaaa”-Cô hét lên và nhảy lên,làm cho cô bị trật chân vì đang mang tông đế cao.

Cậu sợ,tính hù cô thôi mà,ai ngờ cô bị trật chân.

“Có sao không?”-Không còn lạnh lùng nữa mà là sự quan tâm

“A,à không sao đâu,mà cậu ở đây từ bao giờ thế?”-Sợ cậu nghe thấy những gì mình nói

Cậu thấy sự lo lắng đó trong mắt cô,nên đành nói dối

“Mới đi dạo qua đây,thấy cậu nên nói!”-Cậu

Có những lời nói dối,nhưng thiện chí,vì cậu thấy cô đã thở phào nhẹ nhõm.Cậu ngồi xuống,ra lệnh:

“Leo lên”

“Hã?”-Cô không hiểu.

Cậu không muốn giải thích,trực tiếp kéo cô lên lưng công về.Bây giờ cô mới hiểu ý cậu,đỏ mặt rồi lúng túng nói

“Tớ...tớ tự đi được!”

“Ngồi im.”-Cậu ra lệnh cho cô,không hiểu sao khi thấy cô đỏ mặt cậu lại thấy lòng lâng lâng

“Ồ...ừ.”

Hai người cứ thế im lặng mà đi,cô ghét cái không khí này,nghĩ câu gì đấy rồi thấy cái đồng hồ trên tay cậu

“Mấy giờ rồi?”

Lời nói thường đi đôi với hành động,cô cúi xuống,nắm tay cậu coi mấy giờ,thì cậu bỗng quay sang...

————— Nhảm —————

Ngán quá mấy bấy bỳ ơi,đừng hờn ta mà bỏ truyện ta nhé,tổn thương sâu sắc đấy.

Mà có ai thương thì chờ mờ tờ ở dưới để tiếp thêm động lực cho au nhé.

* mi gió*

5. Chương 5

Thế là môi chạm má,có thể coi là vậy.Con nhỏ phía trên đang đơ 5s,định hình được việc mới xảy ra

“Cậu...cậu làm gì vậy?”-Cô

“Tớ thấy cậu hỏi giờ,quay qua định nói với cậu.Ai ngờ cậu cúi xuống,lỗi của cậu chứ ai mà kêu”-Cậu

(Tg:Mé,mi con bé xong giờ đổi tội,may là con bé ngây thơ đấy)

“Ồ,thế à”-Cô

Nhìn mặt con bé ngơ ngơ thấy tội.Thế là 2 đứa cứ thế đi về,gần về tới nơi thì gặp nhỏ Linh.Con bé nhỏ hơn cô 1 tuổi,không hiểu sao cô chơi thân với nó được.

“Hi,Linh,đi đâu đấy?!”-Cô,tay còn giơ lên làm hành động chào

“A,anh Dương,về lúc nào đấy?!”-Linh

“Anh mới về được 2 tuần”-Cậu

Con bé lúc đấy mới quay sang tôi

“A,chị,sao anh Dương lại công chị thế?”-Linh

“À,chị đang đi dạo thì bị trẹo chân, Dương đi ngang qua nên công chị về.Linh đi đâu đấy,hay qua nhà chị ăn cơm luôn đi,Dương cũng ở đây này.”-Cô

“Thôi chị,em đang ăn rồi,đi vứt rác rồi em vô luôn.”-Linh

“Ừ thế thôi,hôm nào rảnh qua chị chơi”-Cô

“Vâng”-Linh

Hai đứa lại đi về.Về đến nhà,xém chết.Có đến 1,2,3,4 con quỷ lặn.Chính xác là 2 quỷ nam 2 quỷ nữ

“Tụi mày ở đâu ra vậy?!”-Cậu

“Ồ thế pama tao chưa nói gì với mày à con kia?”-Ngọc(nhỏ này là nhỏ bữa đuổi đánh cô)

“Pama tao từ khi nào là pama mày thế hả con kia?”-Trang quay qua đập bốp vô đầu Ngọc(Nhỏ rượt cậu chạy nè)

“Douma!Nè 2 bà cô kia,pama tớ từ khi nào là pama 2 người thế?”-Nam(Thằng bé này tội nghiệp lắm,suốt ngày bị nhỏ Ngọc đuổi đánh,mà 2 đứa này là người yêu nè)

“Có chuyện gì thế?!”-Minh(Thằng này được,tĩnh nhất trong 4 con quỷ kia,là người đi dọn dẹp bãi chiến trường do 4 con quỷ bày ra)

“Ồ,đây là nhà tao đúng không mày?”-Cô,quay qua hỏi 2 nhỏ kia

“Hỏi ngu,không nhà mày nhà tao chắc?”-Đồng thanh bắt nạt cô nè

“Ồ thế pama tao hay pama chúng mày thế?”-Ngơ lẩn nữa

“Pama mày,mà cũng là pama tao”-2 nhỏ kia

“Mà sao chúng mày ở đây?”-Cậu

“Thì hôm nay ngày mừng mày về mà”-Minh

“Thế mấy ông bố bà mẹ đâu?”-Cậu

“Đây,mà tụi ta đã già đâu mà gọi ông với bà thế”-Mấy người lớn

“Thôi mấy đứa rửa tay đi rồi vào ăn cơm”-Pa cô

“Yes sir”-Mấy đứa nhỏ(Nhỏ lắm cơ đấy)

Ăn xong,mấy người lớn đi lên lầu nghỉ,để lũ nhỏ ở lại dọn dẹp.Phân chia thế này:Ngọc với Nam thì rửa bát,Trang với Minh dọn những gì còn lại bỏ vô tủ,Cô cùng Cậu lau nhà.Xong hết,cả lũ lên xe đi học.Mà khổ là,chúng nó đứa nào cũng đi xe điện,mình cô đi xe đạp.Thế là chúng nó tổng cô lên xe cậu.Cô phản bác,mà 1 cái miệng thì làm sao đâu được 4 cái miệng,thế là cô lên xe cậu đi học.

~~Lớp học thêm

~~Không biết vô tình hay cố ý,mà 1 bà cô bị bệnh,thế là 2 lớp gộp vô,học chung 1 bà cô.

~Lời của con bé viết truyện

Truyện này nói về ta,cách mạng thành công rồi,nhưng cốt truyện đã được thiên biến vạn hóa đi rất nhiều,ví dụ như tg chúng nó đính hôn,với thời gian kết hôn,rồi là sao lại.Thôi nói chung truyện bị xuyên tạc nhưng vẫn giữ được cốt truyện,đọc thì đừng ném đá con viết nhé.Mà nhân vật là mình,viết cô khó ghê. Một ngày tốt lành nhé.

Mà cái chap nì dài,mỗi tay ghê

6. Chương 6

Bà cô giao cho một bài tập,nhìn sơ qua thì ai cũng thấy khó,nhưng nếu để ý là thấy ngay bài này rất dễ.Bà cô nói ai làm được thì cho 10 điểm.Cô thấy cậu đang ngủ,tính giúp cậu tập trung vô bài giảng.Quay qua lay người cậu,cô hỏi:

“Ei Dương,làm được bài kia không?”-Cô

Đang ngủ ngon,bị phá thì cậu tức lắm,định xả vô cái đĩa phá hoại kia,thì thấy là cô nên thôi.Nhớ lại cô đang hỏi thì quay lên bảng coi sao.Sời,bài này dễ ợt,nhắm mắt cũng giải được.Quay qua cô thì thấy con mắt mong chờ,máu sĩ diện nổi lên.

“Dễ mà,cậu không làm được hả? Hay là để tớ chỉ cho nhé?”-Cậu

“Hi,bài này tớ làm được,quay qua hỏi cậu để xem cậu làm được không,chúng mình so sánh kết quả thôi.”-Cô

“Thế à?!”-Cậu,giọng ỉu xìu

“Hay cậu lên chữa bài đi,đúng tớ có quà”-Cô nói kèm cái nháy mắt

“Thế hả,quà tớ tự chọn nhé?”-Cậu nói giọng chờ mong

“Ok,thích thì tớ chiều”-Cô

Nghe vậy,cậu dơ tay lên bảng luôn.Bà cô thấy cậu dơ tay,mặt hào hứng thì gọi cậu lên chữa bài luôn.Hừm,coi nào,đậu...Đúng không sai một lỗi.Sai sao được,cậu là ai,du học sinh đấy.Thế là một con 10 đỏ chói được bà cô tặng cậu vô số.

“Nhớ lời hứa nhé,vợ yêu”-Cậu cười một nụ cười gian gian

“Ừ tớ biết rồi,mà ai là vợ cậu?!”-Cô

“Hi hí,tớ thích thế”-cậu

Thế là từ đó đến cuối giờ,có một thằng nhóc vui vẻ cười đùa,còn có một đĩa ôm gương mặt chù ụ đến tận lúc ra về.

“Tranggg,chở tao về?!”-Có một con nhóc,gào thê thảm

“Cút,nay tao đi chơi với em yêu tao rồi”-Trang(Em yêu là thằng Minh)

Nay ngày gì,xui vậy??? Nhờ bao nhiêu người rồi,mà ai cũng bận.(Haizz)Gần đó,một thằng đang cười,miệng ngoác đến mang tai

‘Ahaha,vợ ta mà,tà không cho,ai dám động?’-Cậu

“Ra thằng chồng mày chở nha”-Ngọc

Thế là con bé tội nghiệp đành ra xe thằng chồng á lộn thằng bé chở về.

“Bây giờ còn sớm,đi chơi không”-Cậu đưa ý kiến

“Cậu bao,ok”-Cô,dù sao đi giết nỗi buồn cũng được

“Ok”-cậu

Thế là hai đứa vòng lại khu vui chơi,chơi đến mệt mới về nhà.

—————Tâm sự cùng au—————

Ta trả chương rồi nhé,đừng hờn ta mà bỏ truyện nghen.

Cúi đầu

7. Chương 7

Hai đứa đi chơi chán chê,hết trò này đến trò khác rồi mới về. Xem nào,chúng nó đang cá cược gì kia. À,thua thì mi má đứa thắng một cái. Chơi gì kia nhỉ,sao mà bạo lực thế,đập nhẹ thôi,nát hết bây giờ. Chúng nó đập chuột,vì không muốn thua nên ai cũng hăng lắm.

~~Ta là giải phân cách thời gian

~~Lia máy vô coi kết quả nào,thằng bé kia thua rồi,mi má con gái ta đề. Ấy nhẹ thôi,sao lâu thế,mi con bé mà như cần nó thế thằng kia. Haizz lũ trẻ thật là...hết nói nổi. Rồi chúng nó đi chơi trò khác nữa như gấp thú,lia vòng,vòng quay,vân vân và mây mây.

“Chơi vui ghê ha, mà lại còn được bao nhiêu quà nữa.”- cô

“Ừ,khi nào rảnh đi tiếp nha”- cậu

“Ừ,mà bây giờ mấy giờ rồi thế?!”- cô

“6h45 pm”- cậu

”Đã muộn vậy rồi,thôi cậu đưa tớ về nha?- cô

“Đi”- cậu

Thế là hai đứa lên xe đi về,không khí ngột ngạt khi không ai nói với ai câu nào. Có lẽ cả hai đều ghét cái không khí này nên cô lên tiếng hỏi trước.

“Này?!”- cô

“Tớ nghe,mà tớ ghét vòng vo,nên cậu có gì cứ hỏi thẳng”- cậu

” Cậu...cậu”- cô

” Tớ sao?”- cậu

” Cậu có bạn gái rồi hả?!”- cô hỏi,sợ cậu trả lời là ừ,nhưng cô vẫn hỏi

“Tớ à,chưa có bạn gái,nhưng có người thương rồi.”- cậu nói

” Ở thế sao mọi người nói cậu có bạn gái rồi?”- cô cười,hỏi lại. Cô là đang có một tia hi vọng đúng không? Ai trả lời cô đi.

” Tớ có biết đâu,yêu người ta mà không dám tỏ tình,sợ người ta không đồng ý.”- cậu nói,giọng nói còn có chút yêu chiều

“Chắc cô gái ấy xinh lắm nhỉ,mà bằng tuổi tụi mình hay nhỏ hơn thế?!”- cô

” Có thể coi là bằng tuổi tụi mình,mà cũng có thể coi là nhỏ hơn”- cậu nói

“Sao giống tớ thế nhỉ”- cô,chờ đợi câu trả lời mà lòng không khỏi mong chờ. Biết đâu được nhỉ,rằng cậu cũng thích cô.

“Cô bé dễ thương lắm,không nghịch giống cậu đâu”- cậu cười nói.

“Ukm,vậy sao”- cô

—— tâm sự cùng t/g ——)

Ngắn nhỉ? Lúc khác ta bù nhé!

* tung hoa *

8. Chương 8

“Cậu tả lại hình dáng cho tớ,được không?!”-Cô

“Cô bé đó hả?!Để tớ xem nào,hòa đồng,dễ thương,vui tính,hơi nghịch một xíu nhưng lại tốt bụng vô cùng.Xinh xắn lại đáo đẽ,nhanh nhẹn lắm.”-Cậu vừa kể mà còn không ngừng lấy tay vỗ vào ngực như kiểu tự hào lắm

“Ghe,có người con gái hoàn hảo vậy à?!Hôm nào chỉ tớ coi mặt với nhé?!“-Cô nói,mà không tin trên đời có người con gái toàn diện như vậy.

“Con nhóc đó học trường mình đấy.”-Cậu nói,trong đầu đã vạch ra một kế hoạch thật thú vị

“Thế á?!Trường mình mà có một tài năng như thế,tại sao tớ lại bỏ quên nhỉ?”-Cô thắc mắc

Mãi suy nghĩ mà cô không biết đã về đến nhà.

“Thôi,có thắc mắc gì để lúc khác tớ giải thích cho.Còn bây giờ,về tới nhà rồi cậu còn định ngồi đây à?”-Cậu nói kéo cô về thực tại

“Tớ xin lỗi,thôi tớ về nhé”-Cô

“Ừ,tớ cũng về đây,chào cậu nha”-Cậu nói

Thế là cô vào nhà,còn cậu đi về.Vào đến nhà,cô cởi giày ra,chào pama xong,hai người gọi cô vào ăn cơm.Ăn xong thì cô dọn dẹp xong lên phòng mình.Log in facebook xong thì thấy một tin nhắn

“Hi”

Theo phép lịch sự cô cũng chào lại.

“Hi”

“Ăn gì chưa?”-Người kia

“Cậu là ai vậy”-Cô.

“Tớ Tuấn Dương nè”-Cậu

”A,ra là cậu hả.Tớ mới ăn cơm rồi,còn cậu thì sao?-Cô

“Tớ cũng ăn rồi”-cậu

“Cậu đang làm gì thế? Đi chơi không hả?”-Cậu

“Tớ ít khi được đi chơi tối lắm.”-cô

“Cậu đang ở nhà à?Xuống đây”-cậu

’Xuống đây,cậu ấy đang ở dưới nhà à?’Chỉ kịp nghĩ vậy rồi cô cầm theo điện thoại lật đật chạy xuống nhà.Không có ai,cô đi ra đến cổng cũng chẳng có ai.

“Làm gì thế,tớ xuống rồi này”-Cô

“Nhắm mắt vào,đếm từ một đến ba,sau đó mở mắt ra.”-cậu

Cô làm theo,khi mở mắt ra thì cô thấy cậu đang đứng chống tay ở cổng thở hồng hộc.Cậu chỉ mặc một cái áo phông mỏng,nên có thể nhìn thấy các múi cơ ở đằng sau lớp áo đấy.Cô chạy lại chỗ cậu,hỏi cậu

“Cậu chạy bộ đến đây à,xe đâu?”-cô

“Ừ,tớ đi dạo,gần đến nhà cậu rồi nên chạy luôn tới đây.Đi dạo một lát không?”-Cậu

“Để tớ vào lấy cái áo đã”-Cô

Nói rồi cô chạy vào nhà,xin phép pama rồi vợ lấy cái áo khoác mỏng,chạy luôn ra ngoài.Bây giờ cũng muộn rồi nên ít người đi lại,hai đứa vừa đi vừa nói chuyện tào lao,chẳng mấy chốc đã đến 10h30p.Cậu đành đưa cô về,vừa định đi về thì cô kéo lại,bảo bây giờ cũng muộn rồi.Dù sao ở nhà cô vẫn còn một phòng trống của anh hai cô.Hai cô đi du học rồi,nên còn dư phòng ở lầu hai,ở cuối hành lang,còn phòng cô ở đầu hành lang,gần phòng vệ sinh chung.Bây giờ cậu đi bộ về cũng không tiện lắm,thôi thì ở lại đây đêm nay đi.Thế là hai đứa vào nhà,cô đi khóa cổng(Pama ở lầu một,đã đi ngủ rồi).Hai đứa lên lầu,mỗi người một hướng về phòng của mình.Cô ít khi ngủ đêm,nên toàn ngồi đọc truyện trên mạng...

————— tâm sự cùng t/g —————

Chap này dài hơn rồi nhé mấy bầy bự.

9. Chương 9

Hai người ai về phòng nấy. Mà không hiểu may hay xui mà đường nước phòng này bị hư rồi. Cậu qua phòng vệ sinh chung thì thấy cô đang ngồi... Cười như điên như dại, như lúa được mùa, như cây gặp nước. Cười xong, cô đi đâu đó... Hình như phòng chứa đồ, lấy cái gì đó, rồi cô quay lại... Ngồi cười tiếp. Chẳng biết sao cậu lại đi vào phòng cô nữa

” Cho tớ ngủ ở đây tối nay nha?!”- Cậu

” Cái gì, sao cậu lại ở đây, phòng cậu ở kia mà?!” -Cô

” Phòng đó hỏng điều hòa rồi, nên tớ mới xin cậu nè ”!- Cậu lấy đại cái lí do nào đấy, kệ, miễn được ôm cô ngủ như lúc nhỏ là được

” Haizz, ừ thế thôi, cậu vào trong nằm nhé, tớ ngồi đọc truyện. ”-Cô

” Ừ, nhớ đi ngủ sớm nhé!- Cậu

” Ừ, cậu ngủ ngon nhé!”-Cô

12h30p,cô vừa ngồi đọc truyện trên mạng vừa cười, mà chỉ dám cười nhỏ thôi vì sợ cậu bị đánh thức

” Sao còn chưa chịu ngủ?”-cậu

“Ồ, tớ cười to quá à? Xin lỗi nha, cậu ngủ tiếp đi”- cô

” Tắt điện thoại, đi ngủ mau cho tớ.”- cậu

” Ồ, cậu cứ ngủ đi, lát tớ ngủ liền nè”- cô

” Cậu còn không nghe, đừng trách tớ nhé!”-cậu

“Ừ,tớ đi ngủ đây.”- Nói rồi cô lấy tai phone ra,cắm vào điện thoại nghe nhạc. Xong, cả hai chìm vào giấc ngủ,cậu chỉ ước có thể ôm cô vào lòng một cách quang minh chính đại. Bỗng, cô tháo tai phone ra, bật dậy. Để coi con quỷ này dở trò gì

” Uầy,ngủ mà cũng muốn giết người à? Đẹp trai thế?!”- cô nhào qua người cậu và đánh giá

” Kiểu này mình mà chụp ảnh lại, đem bán cho club fan của cậu ta cũng được kha khá tiền nhỉ?”-cô

Nói xong, cô nhấc một chân sang bên kia người cậu (như kiểu ngồi lên trên bụng ý) rồi dơ cái điện thoại lên chụp,nhờ điện thoại xài được cả khi ở trong bóng tối nên cô có thể dễ dàng chụp được gương mặt cậu ở mọi góc nghiêng hay chính diện. Xong, đang tự đắc về thành phẩm vừa xong của mình,cậu vươn tay lên ôm cô vào lòng rồi nói một câu bá đạo vô cùng

“Làm gì thì làm rồi, đèn đi chứ nhỉ?”-cậu

“Tớ... tớ”-cô

“Nằm im cho tớ ôm,nha?”-cậu

“Chỉ thế thôi à? Ừ, cậu thích thì cứ ôm đi”-cô nói mà không để ý kỹ ý tứ câu nói đó

Cậu vui lắm,vì đã có thể đường hoàng ôm cô ngủ như lúc nhỏ rồi.Hai người cứ như vậy mà ngủ ngon đến tận sáng. Mở mắt ra, thấy cậu đang nằm nhìn mình chằm chằm. Cô đỏ mặt ngồi bật dậy,chạy vào nhà vệ sinh làm VSCN.Còn cậu cứ ngồi nhìn theo bóng con mèo nhỏ chạy đi,thầm cảm thán một câu 'Mắc cỡ mà cũng đáng yêu như vậy,em muốn anh phải làm sao bây giờ hả,mèo nhỏ?’- cậu

————— tâm sự cùng au —————

Ai thấy hay thì đừng tiếc một nhấn đét cử cho au nha,một đề cử là một sự tiếp sức thêm cho au,hoặc theo dõi thôi cũng đã giúp au sống được thêm mấy năm nữa rồi. Cảm ơn mấy bé nhỏ nhé

10. Chương 10

Khi VSCN xong,cô đi vào phòng mình thì thấy cậu đang ngồi nhìn mình,quay mặt làm ngơ. Cô chạy sang phòng hai cô, kiểm bộ đồ nào đấy cho cậu thay,cũng may là vẫn còn vài bộ quần áo của hai để ở nhà. Cô mang sang cho cậu, rồi đi xuống nướng tạm hai cái bánh mì vuông bỏ bụng. Cậu đi xuống nhà, thì cô đưa cho cái bánh mì với cốc trà sữa,ăn xong hai đứa đi học. Trên đường đi chẳng ai nói gì với ai,hai người cứ vậy mà đi đến trường.

~~ Ở trường

~~” Hey, tới muộn vậy mà?”- Trang

“Ừ, mới tới nè ”-Cô

“Ăn gì chưa, hay xuống canteen không?”- Ngọc

“Ừ cũng được”-Cô

Thế là sáu đứa đi xuống canteen, đang đi thì gặp Linh (nhớ không). Con bé đi lại gần sáu đứa, chào

” Em chào mấy anh chị, mấy anh chị đang đi xuống canteen ạ?”- Linh

” Ukm,Linh đi chung luôn không?”-Cô

“Dạ thôi, em lên lớp luôn ạ!”-Linh

“Anh Dương, chiều nay lên nhà em chơi nha. Bố mẹ em biết anh về nên mới kêu anh lại nhà chơi?!”-Linh

“Ừ,lát tan học về anh sẽ qua”-Cậu

Đợi con bé đi rồi,cô hỏi cậu

“Con bé là người yêu cậu hả, Dương?”-Cô

“Có thể coi là vậy đấy?!”-Cậu vừa nói vừa cười

Rắc...Rắc...Cô nghe tiếng tim mình vỡ vụn,người cô yêu lại đi yêu người cô coi là em gái. Hừm,thôi dù sao mình cũng phải từ bỏ nhỉ,cậu có người yêu rồi. Đó lại còn là đứa em gái mà mình hết mực thương yêu nữa. Xuống canteen mà cô vẫn còn thần thờ...

———— tâm sự cùng au —————

Chap này hơi ngắn,mấy chap nữa có biến rồi. Đừng ngại đề cử nếu mấy bầy bì thấy truyện hay nhé. Còn nếu dở thì có thể cờ mờ tờ ở dưới để au sửa lỗi nhé.

11. Chương 11

” Này, cậu không ăn đi?!”-Cậu

“Ừ,cậu cứ ăn đi, tớ không đói”- Cô

“Không đói cái gì, nãy chỉ mới ăn có một cái bánh mì,làm sao mà no được?!”-Cậu vừa nói vừa lấy cho cô hai phần KFC.

” Cậu kệ tớ đi, đừng có quan tâm tớ!”-Cô nói xong,bỏ lên lớp luôn

Cậu ở dưới canteen vừa khóc vừa cười. Cô là đang giận hay đang ghen vậy.Cậu nhìn theo bóng của cô mà không khỏi cười thầm,kế hoạch mới vừa bắt đầu thôi mà,sao cô đã như vậy rồi. Cậu bơ luôn cái lũ kia rồi đi lên lớp cùng cô.Thấy hai người lên lớp hết rồi,lũ kia cũng chạy theo.Khoan,sao hai đứa nó đứng im hết vậy.À,con bé hồi nãy gặp kia.

“Linh đi đâu thế?!”-Trang

“Em đang tính trốn tiết hết ngày nay nè,hôm nay chán quá,chẳng muốn học gì hết”-Linh

“Uây,cho tụi chị trốn với”-Ngọc

“Tụi cậu?Thế còn tụi tớ vứt đi đâu?”-Nam

“Mấy anh chị cũng trốn tiết nữa hả?Ừ,vậy đi chung với em đi,càng đông càng vui mà”-Linh

“Ngân,đi không?”- Cậu hỏi cô

“Ừ,cũng được,đang chán”-Cô

Mấy đứa đi ra lấy xe,Linh hôm nay không đi xe,mà mấy đứa còn lại ai cũng đi xe chung với nhau nên chẳng biết phân chia sao nữa. Bỗng cô lên tiếng

“Linh đi chung với Dương đi,chị đi một mình cũng được”-Cô

“Hôm nay cậu có đi xe đâu,cậu đi chung với tớ mà?”-Cậu

“Tớ có nhờ người mang xe tới rồi,mấy cậu cứ đi trước đi,lát tớ đi sau”-Cô nói

“Thế lát cậu đi sau nhé,à mà tụi mình ra biển hồi nhỏ hay tới đấy”-Cậu

“Tớ biết rồi,mấy cậu đi trước đi.”-Cô nói

Thế rồi mấy đứa đi trước,cô ở lại đợi xe đến rồi cũng đi luôn

~~ Ở biển

~~“Ra chơi đi,sao ngồi một mình thế?”-Cậu

“Cậu ra chơi với Linh với tụi kia đi,tớ không muốn chơi?”-Cô

“Cậu...ghen à”-Cậu

“Ghen cái đầu cậu á,tớ đang chán,không muốn đùa đâu.”-Cô

“Cậu không ra chơi,tớ giận cậu á”-Cậu

“Cậu lảm chuyện thế nhỉ,ừ ra thì ra”-Cô

Thế là hai đứa ra chơi với lũ kia,quậy chán chê mới về.

Cậu nói cô đưa xe cho Linh mang về hộ,còn cô lên xe cậu rồi vào nhà cậu chơi với chị Lan luôn.

Cũng lâu rồi cô chưa chơi với chị Lan,nên cô đồng ý luôn

~End chap

Ai cho t/g cái nhận xét cái,bơ vơ quá. Cẩn thận,cân nhắc kĩ khi đọc mấy chương sau nhé. Vì sắp có biến rồi,vì nó mà ta..... Thôi không tiết lộ đâu hí hí.

Buổi tối tốt lành nha mấy bé

12. Chương 12

Vừa về đến,cô hỏi cậu phòng rồi lên lầu vào phòng cậu ngủ luôn. Cậu đóng cửa xong đi lên lầu thì thấy cô đang ngủ,vào nằm cùng ôm cô luôn. Cô đang lim dim ngủ thì thấy có một làn hơi ấm bao lấy mình. Cô quay qua thì thấy cậu đang ôm mình, cô cười nhẹ rồi vòng tay ôm lấy cậu, quên luôn chuyện hồi sáng. Cậu thấy con mèo nhỏ ngang nhiên vòng tay ôm mình rồi còn rúc vào ngực cậu lấy hơi ấm. Khóe môi khẽ nhếch lên rồi cậu cũng chìm vào giấc ngủ. Xong, hai bạn nhỏ nào đó ôm nhau ngủ đến tận năm giờ chiều còn chưa chịu dậy. Bác Hường- mẹ cậu đi làm về thì không thấy ai hết, lên phòng cậu thì thấy hai đứa ôm nhau ngủ, mỉm cười nhẹ rồi đóng cửa đi xuống.

Mùi của hai bạn nhỏ nào đó cũng không phải dạng vừa đâu. Vừa ngủ thấy mùi sườn xào chua ngọt thì hai đứa bật dậy chạy đi VSCN rồi phi một mạch xuống lầu.

“Dậy rồi à hai đứa? Vào đi, mọi người đang chuẩn bị để ăn cơm”- Bác Hường nói khi thấy hai cái đầu lấp ló sau cửa bếp.

” Uầy, ôm nhau ngủ cơ. Đừng làm người khác GATO nhé hai đứa”- Chị Lan cười, hai tay còn vòng ra trước như đang ôm gì đó

” A,chị cứ trêu bọn em. Coi chừng em nghỉ chơi chị nhé”- Cô ngại quá hóa...trẻ con

” Ừ,thôi hai đứa vào ăn cơm mau.”- chị Lan vừa sắp đũa vừa nói

” Chết, em đi sáng giờ quên chưa xin phép pama em”- Cô

” Khỏi lo, tớ xin cho cậu hết rồi.”- cậu im im nãy giờ bây giờ mới lên tiếng.

” Mấy đứa ăn cơm đi, để lâu mất ngon”- Bác Thắng

” Dạ vâng,tụi cháu vào liền nè bác”- cô

” Cháu cái gì mà cháu *lườm* con là con gái ta mà.”- Bác Thắng

” Dạ?”- Cô

” Hồi trước con nhận hai ông bà già này làm bố mẹ rồi mà.

~~Tám năm trước

~~Trong một khu vườn nọ,có hai đứa bé đang đuổi nhau. Bỗng có một giọng nói vang lên

” Hai đứa không đùa nữa, lại đây ta có chuyện muốn nói.”- Bác Hường

” Vâng ạ”- hai đứa nhỏ

“Mẹ/Bác gọi con có chuyện gì thế”- hai đứa

” Ngần, con có muốn làm con gái ta không?”- Bác Thắng

” Con có ạ!”-Cô nói giọng hào hứng

” Vậy giờ con gọi mẹ ta xem nào”- Bác Hường

” Mẹ ”-Cô

” Giỏi lắm con gái, con đi chơi tiếp đi nè”- Bác Hường

” Hi hi,con quên”- cô

” Thôi,không sao. Ăn cơm thôi”- bác Thắng

” Con mời cả nhà ăn cơm”-Ba bạn nhỏ

Mọi người vừa dùng cơm vừa cười nói vui vẻ. Ăn xong hai người lớn ra phòng khách coi ti vi. Để ba bạn nhỏ dọn,Dương và chị Lan dọn xong đi ra theo hai người lớn để cô rửa bát. Biết sao được, họ mà động vào là bể hết. Rửa bát xong cô làm năm cốc nước, hai trà đào, hai trà sữa bạc hà và một sinh tố dâu

” Cửa mọi người nè”-Cô bê ra rồi đưa cho từng người,cậu một trà sữa bạc hà,hai bác trà đào còn của chị Lan là sinh tố dâu.

“Con vẫn nhớ hai ông bà này thích trà đào à”- Bác Hường

” Hi ”-cô

” Thánh kìa bấy bì(Thanks you bayby)”- chị Lan

” Không có gì ạ”-cô

“...”-cậu nhấp một ngụm và thầm khen trong lòng

” Vô tâm”-cô lẩm nhẩm mà không biết cậu đã nghe thấy. Nhưng cậu không nói chỉ khẽ cười. Xem xong phim ai về phòng người đấy,cô ngủ cùng chị Lan. Chị Lan nói như kiểu không muốn cho cô ngủ. Cô viện cớ đi uống nước rồi qua phòng cậu

*Cốc cốc *

-End chap-

Lời của au

Sorry mọi người nha. Hôm qua au đang viết chuẩn bị đăng thì cúp điện, au cáu lắm. Nay mới đăng được nè. À mà ai muốn nhận được chương mới nhanh nhất thì có thể vào máy tính và nhấn vào nút theo dõi màu xanh nhé. All love <>

13. Chương 13

” Ai đó,vào đi ”-Cậu

” Hi,cậu cho tớ ngủ nhờ hôm nay được không? Tại chị Lan nói nhiều quá tớ không ngủ được, với lại...”-Cô

" Vào đây, nhớ đóng cửa nhé "- cậu chưa đợi cô nói hết câu đã lên tiếng

" Ừ,cảm ơn nha"- cô

Cô đi vào và đóng cửa lại. Cố giữ khoảng cách với cậu nhưng không được, bởi vì...

" Vẫn còn sợ bóng tối?"- cậu lên tiếng hỏi khi thấy cô cứ ngó ngoáy

" Phòng cậu tối quá "- Cô,vì phòng cô lúc nào cũng có đèn ngủ nên mới không sợ

" Lại đây "-cậu nói

" Hả "- cô

Cậu kéo cô vào lòng và nói:

" Ngủ đi"

" Ồ, ừ. Cậu ngủ ngon nhé "-cô

Thế là hai bạn nhỏ nào đấy ôm nhau chìm vào giấc ngủ. Sáng...

Cô mở mắt ra, đập vào mắt là... bộ ngực săn chắc của cậu

Ngẩng mặt lên thì thấy cậu đang nhìn chăm chăm vào mình. Cậu lên tiếng hỏi trước

" Dậy rồi à?"-cậu

" Ừ... mà tối qua cậu không mặc áo đi ngủ à?"- Cô

" Có sao đâu"-cậu

Xong,cạn lời. Đầu độc con gái nhà người ta, vậy mà nói không sao.

" Thế cho tớ mượn phòng tắm của cậu nha. Tớ đi tắm một lát "- cô

" Ừ, nhanh lên nhé. Lát còn đi học"-cậu

Cô lấy đồ rồi đi tắm. Ngồi trong bồn cô ngân nga hát một đoạn bài hát [Em nguyện là mây-Wendy Thảo]

" Chuyện tình yêu ai biết đâu...sau này sẽ mất nhau khi nào.

Chỉ cần biết khi có nhau, chớ làm nhau đau.

Tìm được nhau quá khó khăn, nhưng buông bỏ thì dễ dàng.

Không vì nhau, không hiểu nhau...cũng chẳng bền lâu.

Giận hờn rồi cũng sẽ qua, khi mà biết thứ tha cho nhau.

Muộn phiền cũng sẽ biến tan, khi cùng sẻ san.

Dù đôi khi phải cách xa, nhưng trong tim mình thật thà.

Chỉ cần ta nghĩ về nhau, vững tin vào nhau.

Nếu anh là ngọn núi cao

Em xin nguyện là những đám mây

Để một đời được ở bên, che chở cho anh.

Em có thể chịu được bão giông, nhưng không chịu được sự nhớ mong.

Chỉ cần mỗi ngày nhìn thấy anh yên vui mà thôi.

Nếu một ngày chẳng cần đến em

Em sẽ tự lùi về phía sau

Anh không phải bận lòng nghĩ suy em sẽ ra sao.

Em chấp nhận mọi chuyện chúng ta.

Em chấp nhận làm người đứng xa.

Chỉ cần người được hạnh phúc, em đã thấy yên lòng.”

Cốc cốc

” Có chuyện gì thế? ”-cô

” Tớ...tớ”-Cậu

” Cậu làm sao?”-cô

” Tớ muốn đi vệ sinh”-cậu

” Thì cậu cứ đi đi”-cô

” Nhà vệ sinh ở trong đó”-cậu

Boong, cô quên mất là nhà vệ sinh phải đi qua phòng tắm mới vào được.

” Mà tớ đang tắm”-cô

” Cậu cứ ngụp ở dưới đi,khi nào vào tới nhà vệ sinh rồi tớ nói. Khi đó cậu nhổm lên là được mà.”-cậu

” Ồ,thế cậu vào đi ”-cô,nghe trong câu nói cả cậu thì cô nhận thấy mùi nguy hiểm nhưng kệ

Cạch,cậu đi vào thấy cô chìm cả người xuống dưới nước chỉ chừa cái đầu.

” Đi lẹ, đi lẹ”-cô giục

Khi cậu đi vào trong rồi cô đang tính tắm tiếp thì cậu nói:

” Ngân ơi,lấy cho tớ bộ đồ với ”-cậu

” Làm gì thế? ”-cô

” Tớ tắm”-cậu

” Mà tớ đang tắm dở”-cô

” Đi mà”-cậu

Cô chẳng đáp mà đứng dậy với lấy cái khăn tắm choàng qua người(Kiểu quàng ngang từ ngực xuống ý). Cậu hình như không nghe thấy câu trả lời mà đi ra thì thấy cô đang xoay lưng lại với mình. Đầu nẩy ra ý nghĩ đen tối

Cậu với tay nói lỏng cái chỗ cô nhét vào để khăn không rơi. Sau đó cậu gọi cô

” Đây”-cậu

Cô quay người lại. Đúng như quán tính của cậu,khăn rơi. Cô thấy khăn đang rơi thì vội túm lấy nên chỉ bị lộ ở trên thôi (Nghĩ lại là tức).

” Có chuyện?”-cô

” Tớ tưởng cậu không đồng ý nên muốn tự ra lấy. Cậu lấy cho tớ bộ nào nhìn bụi một chút nhé”-Cậu

Cô quay ra mở cửa lấy đồ cho cậu rồi quăng vào,lúc cậu đi ra là lúc thấy cô đã mặc đồng phục gọn gàng rồi. Hai đứa đi xuống nhà, ăn tạm một cái bánh mì vuông rồi đi học...

End chap

~~Lời của au

Viết chap này xong là ta muốn....Đi bẻ cổ cái tên kia. Nghĩ lại là tức,không hiểu tại sao lúc đấy mình lại nhìn được mà không song phi đôi dép vào mặt cậu ta. Dù sao cũng chúc mọi người đọc truyện vui vẻ. Nhấn theo dõi để ủng hộ au nhé

14. Chương 14: Hoàn

Hai đứa cứ im lặng trên suốt quãng đường từ nhà cậu đến trường. Đến nơi thì gặp cái lũ kia, hai đứa đi cùng lên lớp luôn. Đang đi thì gặp Linh, con bé gọi cô đi cùng mình, có chuyện muốn nói.

"Em gọi chị ra đây có chuyện gì thế? Mà hẹn ở đâu không hẹn, lôi chị vào nhà vệ sinh?"-Cô hỏi

"Em xin lỗi nhưng chỉ ở đây mới không sợ bị làm phiền."-Linh

"Thế có chuyện gì, chị không có rảnh mà đứng đây lâu đâu"- Cô

"Chị thích anh Dương à"-Linh

"Sao em lại hỏi thế?"-Cô

"Chị trả lời đi"-Linh

"Đúng, thì sao. Mà sai, thì thế nào?"-Cô

"Chị đừng lại gần anh ấy nữa, chị cũng biết em với anh ấy yêu nhau mà"-Linh

"Em nghĩ chị muốn vậy à. Chị cũng như em thôi, sợ người con gái khác lại gần cậu ấy. Người đó sẽ cướp lấy cậu ấy của chị. Mà chị không ngờ, người ấy là em."-cô

"Được thôi, nếu em muốn chị tránh xa cậu ấy. Thì...Chị sẽ làm.Nhưng,

Nếu em để vụt mất cậu ấy, thì chị sẽ làm như em. Kéo lấy cánh tay cậu ấy về phía mình và sẽ không cho bất kì ai được cướp cậu ấy đi nữa."- Vừa nói cô vừa xoay lưng rồi đi. Một giọt nước khế rơi, đó không phải nước mắt, cô tự nhủ vậy.

'Chị,em xin lỗi nhiều. Em sẽ bù cho chị'- Linh đứng đằng sau khế thì thầm

Quả nhiên, thời gian sau đó cô không còn cùng cậu đi học cũng như cùng cậu ra về nữa. Về đến nhà cô ăn cơm xong là trốn lên phòng ngồi thu lu một góc giường nghe nhạc. Tất nhiên đó là những bản rap buồn.

Một hôm, cậu gọi cô ra sau vườn trường và hỏi lí do:

"Tại sao cậu cứ tránh mặt tớ vậy?!"- Cậu

"Lí do nào cho thấy tớ tránh mặt cậu?"- Cô

"Cậu nói đi, cậu có biết trong thời gian này tớ chán lắm không?"- Cậu

"Muốn biết lí do lắm đúng không?Tại sao tớ tránh mặt cậu à? Tại tớ thích cậu... À không, là tớ yêu cậu đấy. Cậu vừa lòng chưa"- Cô nói mà như hét lên. Sau khi nói xong cô chạy đi một mạch, để lại cậu đằng sau cứ ứ á ứ á không nói lên lời.

Hai tuần sau

"Ngân ơi, Ngọc đến chơi này con"- Mẹ cô

"Mẹ bảo cậu ấy về đi, con không muốn gặp."-Cô

Một lát sau

"Con gái, lớp đến chơi nè"-Mẹ cô nói vọng lên

"Mẹ bảo các cậu ấy về đi. Hôm nay con hơi mệt"-Cô

Khi mọi người đều đã về, cô lại tiếp tục công việc của mình, đó là vừa nghe nhạc vừa vẽ. Cô có năng khiếu vẽ khi vừa nghe nhạc. Cô có thể nghe nhạc và vẽ nên một khung cảnh, tùy vào đó là bản nhạc vui hay buồn mà phác họa lên một khung cảnh giống như lời bài hát. Cô đang vẽ một cô gái ngồi ở đầu mồm núi. Ánh mắt thì chứa một nỗi buồn bi thương,lúc cô vừa hoàn thành xong thì...

” Ngân ơi, Dương nó đến thăm con này”- Mẹ cô

Đáp lại mẹ cô là một sự im lặng, bà chỉ còn biết nhờ vào cậu thôi

” Con giúp cô nha”- Mẹ cô

” Dạ vâng, cô cứ tin ở con”- Cậu đáp

* Cốc cốc*

“ ... ”-Cô

” Tổ đếm từ một đến ba, cậu còn không mở miệng trách tớ”-Cậu, hồi nhỏ cô chỉ sợ mỗi chiều này của cậu, nên bây giờ phải thử

” Một”

“ ... ”

” Hai”

“ ... ”

” B...”

* Cạch*

” Chuyện gì?”- cô

Cậu cười, cô vẫn còn sợ chiều này của cậu. Xong, thằng bé vô cùng ngang nhiên đi vào và ngồi lên giường cô.

” Tổ tình rồi, bây giờ trốn à?”- Cậu

“ ... ”

” Giờ còn chơi trò im lặng nữa? ”- Cậu

” Có chuyện thì nói, không thì mời về cho”- Cô

” Bây giờ còn đuổi?”- Cậu vừa nói vừa vòng tay ôm cô vào lòng. Cô giãy giụa nhưng sức con gái làm sao bằng sức con trai. Cô đành ngồi im mặc cậu làm gì thì làm.

” Giờ cậu muốn sao mới nói chuyện với tớ?”-Cậu

” Cút về”- Cô không thương tiếc đuổi cậu

” Tổ về, ai chơi với cậu?”- Cậu

” Không cần”- cô

” Hay tớ chơi với bạn gái tớ, nha?”-Cậu

” Ừ”-cô

Cô vừa dứt lời cậu hôn chụt phát vào má xong xoay người cô lại, lấy ra cái điện thoại và dơ ra

” Bạn gái tớ nè,đẹp không?”- Cậu,trong ảnh là một cô gái đứng nghiêng người, hai tay chấp ra sau lưng và nở một nụ cười.

” Đẹp... Khoan”-Cô

” Sao?”-cậu cười

” Đây là tớ mà”-Cô

” Ừ,cậu là bạn gái tớ mà”-cậu

” Đùng đùng, Linh giận đấy”-cô

” Con bé vui còn không hết,giận kiểu gì”-cậu

” Là sao”-cô

” Đi, tớ cho cậu biết”- cậu

Thế là hai đứa đi đến nơi cậu nói, mà là ở trường chứ chẳng đâu xa. Cậu đi cắt xe, cô đang đợi thì thấy ở sân trường ồn ào, tò mò cô đi vào trong coi sao. Bỗng có một cô gái đi tới nắm tay cô đi vào giữa sân trường. Cô thấy có một nhóm nhảy đang nhảy bài [Làm người yêu anh nhé, baby]. Điều làm cô ngạc nhiên đó là cậu đang đứng giữa nhóm nhảy đó vừa nhảy vừa hát.

Khi hát xong cậu đi lại phía cô,cô vẫn còn thắc mắc chuyện gì đang diễn ra thì cậu nói.

” Linh là em họ tớ, tớ nhờ nó đóng giả làm người yêu để cậu nói yêu tớ. ”-Cậu

” Còn bây giờ, làm người yêu anh nha”-Cậu đưa tay ra

Cô vừa vui vừa ngại, vui vì cô yêu cậu cậu cũng yêu cô. Còn ngại là mọi người ở đây cứ nhìn mình chăm chăm. Có cần khoa trương thế không?

” Không cần ngại, cứ như ở đây chỉ có chúng ta thôi”- Cậu

Sau khi hít sâu một hơi

” Ừ, tớ đồng ý”-Cô

Sau khi cô nói, mọi người đồng loạt vỗ tay và rời đi hết,chỉ còn lại cô với cậu.

Cậu tiến đến bên cô, cảm nhận được một hơi ấm đang tiến đến gần, một bàn tay săn chắc khẽ nâng cằm cô. Bờ môi hồng xinh xắn của cô bất giác bị một vật thể mềm mại như cánh hoa lướt qua. Sự ấm áp ấy quẩn quýt lấy môi cô, từng chuyển động nhẹ nhàng, uyển chuyển, chậm rãi tách miệng cô ra để đột nhập vào trong.Hai người thật hạnh phúc.

End

T/g viết đến đây thôi,không viết nữa đâu. Bái bai các bạn, ta đi chơi đây. Mà ta định viết truyện [Nữ phụ+ xuyên không]Ta nhớ mình là nữ phụ,đâu phải nữ chính. Mọi người nếu muốn đọc thì cò mò tờ ở dưới nhé. Thánh kiu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/duong-oi-em-yeu-anh>